

31ste zondag door jaar A

Mt. 23, 1-12

Waardering ondervinden, goed gevonden worden, gezien worden: dat zijn dingen die we allemaal willen op zijn tijd. Eigenlijk kan een mens niet zonder. Maar er zijn grenzen, en de farizeeën hebben die blijkbaar overschreden, want alles wat ze doen, doen ze om op te vallen en gewaardeerd te worden. Ze dossen zich opvallend uit, zijn uit op de beste plaatsen en ze staan erop beleefd gegroet te worden. Bovendien, zegt Jezus, eisen ze van anderen méér dan dat ze zelf opbrengen. “Luister naar hun woorden, maar doe niet als zij...”. Jezus haalt hier dus flink uit naar de leiders van toen.

Ondertussen zijn we 2000 jaar verder en is ons land meer dan 1000 jaar geleden gemissionieerd. Maar is de situatie nu zoveel anders? Natuurlijk is dit munitie voor sommigen om te schieten op de pastoor, de bisschop, de kardinaal of de paus. Soms zal dat terecht zijn: er zijn in het verleden kerkelijke ambten verkocht voor geld, de zgn. simonie. Er waren er die kerkelijke ambten verzamelden vanwege de centen die eraan vast zaten. Soms is die kritiek echter ook onterecht, en gebruikt met name de pers het als stok om te slaan.

Bovendien: door bij die woorden van Jezus naar anderen te wijzen, hoeven we ze niet op ons eigen leven te leggen. Maar is dat wel zo terecht?

Ge zou kunnen zeggen dat dit Evangelie in feite uitnodigt tot een eerlijk gewetensonderzoek. En dan zoudt ge als aanvulling op het Evangelie dit kunnen horen:

Wee u, kerkgangers, die op zondag in de kerk zit en op maandag vergeten bent dat u christen bent.

Wee u, die in de collecte ruimhartig geeft voor het goede doel, maar in het dagelijkse leven anderen hooghartig voorbijloopt of veroordeelt.

Wee u, die nu uit volle borst meezingt en meebidt, maar diezelfde mond gebruikt voor achterklap en geroddel.

Die lijst zouden we nog heel lang kunnen maken, maar u begrijpt de pointe: in iedere mens schuilt iets van wat Jezus zo stoort in die farizeeërs. Een stukje hoogmoed, bazigheid, ijdelheid enz. Wees u daarvan bewust, dan kunt ge het ook de baas blijven.

Ik zei al: een stuk waardering ondervinden, goed gevonden worden, soms in het zonnetje gezet worden: dat willen we allemaal. En daar is op zich niets mis mee: geen mens kan zonder een stukje bevestiging. Maar als dat de reden wordt waarom we dingen doen, dan halen we de zaken door elkaar.

Eigenlijk lijkt het Evangelie heel simpel te willen zeggen: doe maar gewoon, zonder naast uw schoenen te gaan lopen: dan is het goed. Een simpele les dus, maar wel eentje die we elke dag van ons leven moeten herhalen om ze te leren en in praktijk te brengen. Want het zijn sterke schouders die weelde kunnen dragen...

Amen.

Johan Goris, pastoor